

OORLOG IRAN, ISRAËL, VERENIGDE-STATEN ...

Alle staten zijn oorlogszuchtig! De enige oplossing voor de mensheid is INTERNATIONALISME!

“De grootste B-2-aanval in de geschiedenis”. De woorden die generaal Dan Caine, stafchef van de Amerikaanse strijdkrachten koos om het bombardement op verschillende Iraanse atoomfaciliteiten in de nacht van 21 op 22 juni te beschrijven, laten het historische belang van de gebeurtenis zien: 125 vliegtuigen in de lucht, één onderzeeër en verschillende schepen werden gemobiliseerd, 75 precisieraketten en 14 GBU-57-bommen werden afgeworpen in enkele uren tijd. Met hun operatie *Midnight Hammer* zijn de Verenigde Staten met een knal de oorlog ingegaan.

Het is nog niet mogelijk om de omvang van de schade en het aantal slachtoffers in Iran en Israël sinds het begin van de gevechten op 13 juni in cijfers uit te drukken, maar de verwoesting is groot. Op het moment dat dit pamflet wordt gedrukt, vernemen we dat na de Iraanse aanvallen op Amerikaanse militaire bases de strijdende partijen een ‘staakt-het-vuren’ hebben afgekondigd, hoewel de raketten aan beide kanten nog steeds blijven neerkomen.

Het Midden-Oosten zal in barbarij en chaos vervallen

De oorlogspropaganda verkondigt luidkeels dat de bombardementen op Iran een groot succes zijn, dat het mullah-regime duurzaam verzwakt is en zelfs zou kunnen verdwijnen, dat Israël en Amerika komaf hebben gemaakt met de nucleaire dreiging en dat ze vrede en veiligheid zullen opleggen in het Midden-Oosten.

Dit zijn allemaal leugens! Het Midden-Oosten zal verder wegzakken in chaos, een chaos die de hele wereld zal treffen. Omdat het niet in staat is om direct terug te slaan, zal de Islamitische Republiek, met haar rug tegen de muur, niet aarzelen om overal waar ze kan barbarij te verspreiden, alle gewapende groeperingen onder haar controle te activeren en zelfs massaal gebruik te maken van het wapen van het terrorisme. De dreigingen die Iran uit over de strategische Straat van Hormuz symboliseren op zich al dat de wereldwijde economische crisis nog verder zal verergeren en daarmee ook de inflatie. En als het terreurregime van de mullahs niet zou overleven, zou de nasleep even verschrikkelijk zijn als hun heerschappij: opdeling van het land onder krijgsheren, een cyclus van wraak tussen de verschillende klieken, een wildgroei van terroristische groeperingen die nog beter bewapend en gevaarlijker zijn dan ISIS, massale vluchtelingenstromen ...

Dit is geen apocalyptische voorspelling, maar een les die we hebben geleerd uit alle gewapende conflicten van de afgelopen twintig jaar. In 2003 veranderde de invasie van Irak door de Verenigde Staten, die een fatale slag moest toebrengen aan de ‘*as van het kwaad*’ en de *Pax Americana* moest opleggen in de regio, het land in een ruïne waar gewapende groeperingen en maffiacians elkaar verscheurden. In 2011 was het de beurt aan buurland Syrië om in een burgeroorlog te verzinken, waarbij gewapende en terroristische groeperingen zoals ISIS, regionale machten zoals Turkije, Iran en Israël, en internationale machten zoals de Verenigde Staten en Rusland betrokken waren. In 2014 kwam Jemen in deze macabere dans terecht. Het resultaat: onderduizenden doden en een verwoest land. In 2021 viel Afghanistan opnieuw in handen van de Taliban, na twintig jaar oorlog door de Verenigde Staten, die tot doel had... de Taliban omver te werpen.

Eind 2023 pleegde de Palestijnse Hamas een terroristische aanslag van een zeldzame wreedheid op Israëlische burgers. Het Israëlische leger reageerde met onbegrensde wreedheid met een van massale vernietigingscampagnes van de Gazastrook, die al snel uitmondde in een regelrechte genocide. In de maanden die volgden, versnelde de chaos zich in onvoorstelbare proporties: geconfronteerd met de bondgenoten van Hamas begon Netanyahu een moorddadig offensief in Libanon, in Syrië en nu ook in Iran. In wezen is dezelfde dynamiek aan het werk in Oekraïne, Soedan,

Mali en Congo. Het is de kapitalistische wereld die in oorlogschao afglijdt: net als in Gaza en Libanon de afgelopen maanden zullen eventuele ‘wapenstilstanden’ in Iran slechts van korte duur en wankel zijn, bedoeld om de volgende bloedbaden beter voor te bereiden. De ‘*twaaftaagse oorlog*’ (de officiële naam voor deze laatste episode van oorlog in Iran) duurt al bijna vijftig jaar en is zojuist aanzienlijk verergerd voor de komende decennia...

Een oorlog met catastrofale gevolgen voor de hele wereld

De oorlog met Iran zal de belangrijkste tegenstanders van de VS verzwakken: Rusland, dat Iraanse drones nodig heeft in Oekraïne, maar ook China, dat Iraanse olie nodig heeft en toegang tot het Midden-Oosten voor zijn ‘*nieuwe zijderoute*’. Operatie *Midnight Hammer* toont eens te meer de onbetwistbare superioriteit van het Amerikaanse leger, dat in staat is om aan de andere kant van de wereld massaal op te treden en al zijn vijanden te vernietigen. Deze luchtaanvallen zijn een ondubbelzinnige boodschap aan China, net zoals de atoombommen op Japan in 1945 in de eerste plaats een waarschuwing aan Rusland waren. Maar dit machtsvertoon is slechts een tijdelijke overwinning die geen enkel conflict zal oplossen en geen van de andere imperialistische haaien zal kalmeren.

Integendeel, de spanningen zullen overal toenemen, elke staat, groot of klein, elke burgerlijke klik zal proberen te profiteren van de chaos om zijn smerige belangen te verdedigen, wat de wereldwijde chaos nog zal vergroten. Vooral China zal dit niet pikken en zal uiteindelijk ook zijn spierballen tonen, in Taiwan of elders.

Ook dat is een les die we uit de geschiedenis kunnen trekken. Sinds de val van de Sovjet-Unie in 1991 zijn de Verenigde Staten de enige supermacht. Er zijn geen blokken meer waarbij de bondgenoten een bepaalde vorm van discipline en orde moeten respecteren. Integendeel, elk land speelt zijn eigen kaart, elke alliantie wordt steeds wankeler en afhankelijk van de omstandigheden, waardoor de situatie steeds chaotischer en onbeheersbaarder wordt. De Verenigde Staten hebben deze nieuwe historische dynamiek onmiddellijk begrepen. Daarom hebben ze in 1991 de Golfoorlog ontketend, een ware demonstratie van macht om iedereen de boodschap duidelijk te maken: “*Wij zijn de sterksten, jullie moeten ons gehoorzamen*”. De aankondiging door Bush senior van een ‘*nieuwe wereldorde*’ zei niets anders. En toch steunde Frankrijk twee jaar later, in 1993, Servië, Duitsland Kroatië en de Verenigde Staten Bosnië in een oorlog die uiteindelijk tot het uiteenvallen van Joegoslavië zou leiden.

De les is duidelijk en is in de afgelopen vijfendertig jaar nooit weerlegd: hoe meer de Amerikaanse suprematie wordt betwist, hoe harder de Verenigde Staten moeten toeslaan... en hoe harder ze toeslaan, hoe meer ze de betwisting en het ieder voor zich op de hele planeet aanwakken. Op regionaal niveau geldt precies hetzelfde voor Israël. Met andere woorden, met de oorlog in Iran zal de chaos en wanorde door de oorlog nog verder toenemen. Azië zal het brandpunt worden van de wereldwijde imperialistische spanningen, geklemd tussen de steeds grotere aanspraken van China en de steeds massalere militaire aanwezigheid van de Verenigde Staten. De Amerikaanse bourgeoisie weet dat zij voortaan het grootste deel van haar strijdkrachten hier moet concentreren.

“No King”, “Free Palestine”, “Stop genocide”: de enige toekomst van het kapitalisme is oorlog!

Tegenover deze ondraaglijke gruweldaden, tegenover de massale moordpartijen, willen veel mensen reageren, hun woede uitschreeuwen, zich verzamelen en “stop” zeggen. En dat is inderdaad noodzakelijk, want **als wij het laten gebeuren,**

als wij niet reageren, zal het kapitalisme de hele mensheid meesleuren in een enorme slachting, een reeks verspreide, oncontroleerbare en steeds dodelijker wordende conflicten. Veel van degenen die willen reageren, vinden elkaar vandaag in verschillende bewegingen van "verzet tegen de oorlog": *No Kings, Free Palestine, Stop genocide*, allemaal bewegingen die worden gesteund door de linkse krachten van het kapitaal.

Maar de leuzen van links, zelfs de meest radicale, zijn systematisch valstrikken die altijd weer de oorzaken van de oorlog toeschrijven aan deze of gene leider, aan Netanyahu, aan Hamas, aan Trump, aan Poetin of aan Khamenei, en zal er uiteindelijk toe leiden dat men voor het ene kamp kiest tegen het andere. Met hun hypocriete retoriek 'voor vrede', voor 'de verdediging van de democratie', voor 'het recht van volkeren op zelfbeschikking', proberen deze inkaderingskrachten van het kapitaal ons voor de gek te houden en ons te doen geloven dat het kapitalisme minder oorlogszuchtig en menselijker zou kunnen zijn, dat het voldoende zou zijn om de 'juiste vertegenwoordigers' te kiezen en 'druk uit te oefenen op de leiders' om vrede in de wereld en 'rechtvaardigere' betrekkingen tussen de kapitalistische naties tot stand te brengen. Dit alles komt uiteindelijk neer op het vrijpleiten van de oorlogsdynamiek waarin het **hele** kapitalistische systeem, **alle** naties en **alle** bourgeois klieken onverbiddeijk vervallen.

Trump, Netanyahu en Khamenei zijn ongetwijfeld bloeddorstige leiders. Maar het probleem waar we mee te maken hebben, is niet deze of gene leider: het is het kapitalisme. Ongeacht welke burgerlijke fractie aan de macht is, links of rechts, autoritair of democratisch, alle landen zijn oorlogszuchtig. Dat zijn ze omdat het kapitalisme in een historische crisis verzinkt die het niet kan oplossen: de concurrentie tussen naties wordt alleen maar heviger, wreder en oncontroleerbaar. Dat is wat links probeert te verbergen. En dat is de valstrik waarin iedereen, die aan deze betogingen deelneemt, en denkt dat hij tegen de oorlog strijdt, intrapt.

Het kan nogal verrassend klinken om al deze bewegingen als valstrikken te bestempelen, en zelfs woede oproepen bij mensen die oprecht iets willen doen tegen de omvang van de slachtpartijen: *"Moeten we dan maar niets doen, volgens jullie?"*, *"Jullie hebben alleen maar kritiek, maar er moet toch iets gebeuren!"*.

Ja, er moet iets gebeuren, maar wat?

Om een einde te maken aan oorlogen moet het kapitalisme worden omvergeworpen

Arbeiders in alle landen moeten weigeren zich te laten meeslepen door nationalistische retoriek, ze moeten weigeren partij te kiezen voor het ene of het andere burgerlijke kamp, in het Midden-Oosten net zoals elders. Ze moeten weigeren zich te laten misleiden door retoriek die hen oproept hun 'solidariteit' te betuigen met het ene of andere volk' om hen vervolgens beter te kunnen indoctrineren tegen een ander 'volk'. 'Palestijnse martelaren', 'gebombardeerde Iraniërs', 'geterroriseerde Israëli's': allemaal uitdrukkingen die ons opsluiten in de keuze voor de ene natie tegen de andere. In alle oorlogen, aan beide zijden van de grens, ronselen staten altijd door het voor te stellen als een strijd is tussen goed en kwaad, tussen barbarij en beschaving. Leugens! **Oorlogen zijn altijd een confrontatie tussen concurrerende naties, tussen rivaliserende bourgeoisieën. Het zijn altijd conflicten waarin de uitgebuitenen sterven ten voordele van hun uitbuiters.**

Onder alle nationaliteiten, of het nu 'Iraniërs', 'Israëli's' of 'Palestijnen' zijn, bevinden zich uitbuiters en uitgebuitenen. De solidariteit van de proletariërs gaat dus niet uit naar 'volkeren', maar naar de uitgebuitenen in Iran, Israël of Palestina, net zoals ze uitgaat naar de arbeiders in alle andere landen van de wereld. Het is niet door te demonstreren voor een illusoir vreedzaam kapitalisme, het is niet door te kiezen voor de zogenaamde aangevallen of zwakkere partij tegen de zogenaamde agressieve of sterkere partij dat we echte solidariteit kunnen uitdrukken met de slachtoffers van de oorlog. De enige vorm van solidariteit bestaat erin alle kapitalistische staten, alle partijen die oproepen om zich achter een bepaalde nationale vlag of een bepaalde oorlogszuchtige zaak te scharen aan de kaak te stellen!

Deze solidariteit komt in de eerste plaats tot uiting in de ontwikkeling van onze strijd tegen het kapitalistische systeem dat verantwoordelijk is voor alle oorlogen, een strijd tegen de nationale bourgeoisieën en hun staten.

De geschiedenis heeft aangetoond dat de uitgebuite klasse, het proletariaat, de directe vijand van de bourgeoisie, de enige kracht is die een einde kan maken aan de kapitalistische oorlog. Dat was het geval toen de arbeiders in Rusland in oktober 1917 de burgerlijke staat omverwierpen en de arbeiders en soldaten in Duitsland in november 1918 in opstand kwamen: deze grote strijdbewegingen van het proletariaat dwongen de regeringen tot het ondertekenen van de wapenstilstand.

Het is de kracht van het revolutionaire proletariaat die een einde heeft gemaakt aan de Eerste Wereldoorlog! Echte en definitieve vrede, overal, moet door de arbeidersklasse worden veroverd door het kapitalisme wereldwijd omver te werpen.

Deze lange weg ligt voor ons en loopt vandaag via een ontwikkeling van de strijd tegen de steeds hardere economische aanvallen die ons worden opgelegd door een systeem dat in een onoverkomelijke crisis verkeert. Door de verslechtering van onze levens- en arbeidsomstandigheden te weigeren, door de voortdurende offers in naam van het concurrentievermogen van de nationale economie of de oorlogsinspanningen te weigeren, beginnen we ons te verzetten tegen het hart van het kapitalisme: de uitbuiting van de mens door de mens. In deze strijd sluiten we de rijen, ontwikkelen we onze solidariteit, debatteren we en worden we ons bewust van onze kracht wanneer we verenigd en georganiseerd zijn. Het proletariaat is deze lange weg ingeslagen tijdens de 'zomer van de woede' in het Verenigd Koninkrijk in 2022, tijdens de sociale beweging tegen de pensioenhervorming in Frankrijk begin 2023, tijdens de stakingen in de gezondheids- en automobielsector in de Verenigde Staten in 2024, en tijdens de stakingen en demonstraties die al maanden duren en op dit moment nog steeds voortduren in België. Deze internationale dynamiek markeert de historische terugkeer van de strijdbaarheid van de arbeiders, de groeiende weigering om de voortdurende verslechtering van de levens- en arbeidsomstandigheden te accepteren, de tendens tot solidariteit tussen sectoren en generaties, als strijdende arbeiders, zonder zich iets aan te trekken van nationaliteit, afkomst of religie.

Men zou de revolutionairen het volgende kunnen verwijten: *"Geconfronteerd met oorlog stellen jullie voor om niets te doen, om de strijd tegen de moordpartijen die voor onze ogen plaatsvinden op de lange baan te schuiven!"*. Vandaag heeft de strijd van het proletariaat inderdaad nog niet de kracht om zich rechtstreeks tegen de oorlog te verzetten, dat is een realiteit. Maar er zijn twee mogelijke wegen: ofwel nemen we deel aan de zogenaamde bewegingen die 'nu en onmiddellijk' vrede eisen, en laten we ons ontwapenen op het terrein van de strijd voor een 'rechtvaardiger', 'democratischer' kapitalisme, deze ideologieën die bijdragen aan de algemene ontwikkeling van het imperialisme door ons ertoe aan te zetten de natie, het kamp, de kliek te steunen die als 'minder slecht' en 'progressiever' wordt bestempeld. Ofwel nemen we geduldig deel aan de strijd op ons klassterrein, om onze solidariteit en identiteit te herstellen, en werken we aan een historische beweging die als enige in staat is om de wortels van oorlog en ellende, van naties en uitbuiting, uit te roeien: het kapitalisme. **Ja, het is een lange strijd! Ja, het vereist veel vertrouwen in de toekomst en het vermogen om weerstand te bieden aan de angst en wanhoop die de bourgeoisie ons wil opdringen. Maar het is de enig mogelijke weg!**

Om deel te nemen aan deze beweging moeten we ons verenigen, discussiëren, ons organiseren, pamfletten schrijven en verspreiden, het echte proletarisch internationalisme en de revolutionaire strijd verdedigen. Tegen het nationalisme, tegen de oorlogen waarin onze uitbuiters ons willen meeslepen, zijn de oude ordewoorden van de arbeidersbeweging, die uit het *Kommunistisch Manifest* van 1848, vandaag meer dan ooit actueel:

*"De proletariërs hebben geen vaderland!
Proletariërs aller landen, verenigt u!"*

Voor de ontwikkeling van de klassenstrijd van het internationale proletariaat!

Internationale Kommunistische Stroming

24.06.2025

De IKS organiseert regelmatig Online en live **openbare bijeenkomsten**. Voor meer info zie onze webste:

of contacteer ons via:

benelux@internationalism.org

